

Kürtçe çözüm

Önceki gece TRT 6’te Kürtçe Mevlid izledim. Cizre’den yapılan naklen yayın gerçekten büyüleyiciydi.

Kürt Mevlidhanların sesi yüreğe işliyor, insanı bambaşka bir âleme götürüyordu. Ekranı cami içinden cemaatin doğal görüntüleri yansiyordu: Dinleyen çocuk, genç ve yaşlı cemaatin yüzünden buram buram Peygamber muhabbeti tütüyordu. Muhlis simalar, rahmanî bir atmosfer ve vecd ve hûşû içinde dinlenen Mevlid, gözlerde huzur ve mutluluk.

Salâvat okunurken telefon çaldı. Arayan MHP’li eski dostumun “Ne yapıyorsun?” sorusuna “Kürtçe Mevlid dinliyorum” cevabını verince: “Türkçesi daha güzel” karşılığını aldım. Meğer Kürtçe Mevlid’i, Türkçe Mevlid’in tercümesi zannediyormuş. Kürtçe Mevlid değil, “Mevlidler” olduğunu galiba çoğu kimse bilmiyor. Mevlid, Türklerin Kürtlerle birlikte başlattıkları bir gelenek ve sadece bu iki topluma özgü. Kayınbirader-enişte olan bir Kürt ile bir Türk: Selahaddin Eyyubi ve Muzafferüddin Gökbörü bu geleneği Erbil’de başlatıyor. Erbil’deki şâşaalı Mevlid kutlamaları Sünnî dünyanın Fatimî propagandasına bir cevabı anlamı da taşıyor.

Peygamberimiz’in veladetini konu alan şiirlere “Mevlid” adı veriliyor. Yüzlerce Mevlid var; hâlâ yenileri yazılıyor. Bursa Ulu Camii’nin müezzini Süleyman Çelebi’nin 14. yüzyılda kaleme aldığı “Vesiletü’n Necat” (Kurtuluş Vesilesi) isimli uzun şiir, bugün Türkçe Mevlid adıyla ve bestesiyle her vesileyle okunuyor. Anadili Arapça olmayan Müslüman halkların dinin sıcaklığını hissedebilmek için kendi anadillerinde duygularını ifade edecek metinlere ihtiyacı var ki, Türkler ve Kürtler bu şiirlere kutsal bir mânâ yüklüyorlar. Doğumda, ölümden, düğünde Mevlid okuma geleneği Türk ve Kürt İslâm’ının mümeyyiz vasıflarından biri; adeta dinî ibadetlerin bir parçası. Özellikle bu geleneğin, Peygamber sevgisi etrafında bu kadar kuvvetli oluşması güzel değil mi? Üstelik kime ne zararı var?

Güzel, hem de çok güzel ve hiç kimseye zararı yok. Peki sorun? Büyük bir sorun vardı. Kürt sorununa bu kadar sıcak ve siyasî olmayan bir yerden baktığınız zaman, bu topraklarda açılan yaranın derinliğini daha kolay idrak edebilirsiniz. Kürtçe Mevlid yakın zamana kadar yasaktı. Kürtler anadillerinde Mevlid

okuyamıyordu. Türkçe Mevlid'e atfettiğimiz mânâ ile mukayese ederek düşünün: Anadilin ötesinde, inanca ve ibadete yapılan bir saldırı değil miydi bu?

Meclis, aynı gün “anadilde savunma hakkı”nı düzenleyen kanunu görüşürken sert tartışmalara sahne oldu. MHP ve CHP, Kürt sorununun çözümü için atılan adımlara mevzi savaşları gözüyle bakıyor. Bu bakışa göre, “Kürtçeye karşı Cumhuriyet'in kazanımları” ile oluşmuş bir statüko var. Şimdi bu kazanımlar teker teker geri veriliyor. Demek ki direnmek ve her mevziyi, vatan toprağı gibi savunmak gerekiyor. En son mevzi ise, galiba anadilde eğitim hakkı oluyor.

Tavizler, pazarlıklar, mevzi savaşları şeklinde tezahür eden bu anlayış Türkiye'ye zarar veriyor. Türkiye için sağlıklı, Kürtler için onur kırıcı bir yaklaşım bu. İnsanî olan, doğru olan, hakka ve hukuka uygun olan ölçülerimiz olmalı. Kürt sorununun çözümü için öneri geliştirmeyen MHP ve CHP, statüko üzerinden mevzi savaşları yürüterek bu ülkenin birliğine ve bütünlüğüne katkı sağlamış olmuyorlar.

Benim önerim şu: CHP'liler ve MHP'liler oturup bir Kürtçe Mevlid dinlesinler. Dindarlık bir kenara, sadece bu topraklara özgü sıcaklığı, kardeşliği, ruhanî duyguları hissetmezlerse; manevî bir haz duymazlarsa bildikleri gibi yollarına devam etsinler.

2013-01-25